"Donarem amor i humor en una nit de sabor parisí a Peralada"

"Donarem amor i humor en una nit de sabor parisí a Peralada"

L'espectacle "J'ai deux amours" recrea la cançó francesa. Elegant i irreverent. Així s'ha definit el cantant Alfonso Vilallonga, que divendres demostrarà la seva passió per la cançó francesa

DANIEL BONAVENTURA GIRONA

El festival de música de Peralada arrencarà dijous amb el concert del virtuós pianista xinès de música clàssica Lang Lang i, l'endemà mateix, divendres, en un espai dels jardins a l'aire lliure, el barceloní Alfonso Vilallonga oferirà un espectacle molt personal de revisió de grans èxits de la cançó francesa combinats amb temes propis. Vilallonga estarà acompanyat del pianista Marco Mezquida i promet "amor, humor i tendresa" en una nit de sabor parisenc.

La cançó francesa sonava fins i tot a les discoteques i es ballava. Què ha passat que això s'ha perdut?
La cançó francesa va ser molt rica als anys 1960, 1970 i 1980. No es podia mantenir aquell nivell tan alt de Jacques Brel, Charles Aznavour i tants altres. Amb tot, la música bona i les cançons bones perduren i esdevenen atemporals.

Què hi haurà de cançó francesa en el seu espectacle d'aquest divendres a Peralada, J'ai deux amours?
El festival de Peralada em va demanar una mica d'homenatge a París. Com que jo sempre he interpretat cançó francesa i també tinc cançó francesa pròpia, aquest espectacle és una barreja de cançons clàssiques franceses i algunes cançons franceses meves. Però no és un recital a seques, és un espectacle colorista, amb dosis de music hall o cabaret.

Vaja, que el pianista Marco Mezquida i vostè han fet un procés creatiu per buscar una posada en escena divertida...
Sí, a partir d'aquestes cançons franceses clàssiques, que són molt bones, barrejades amb temes propis, hem fet un espectacle una mica més teatral. Som un duet. Marco Mezquida és un gran pianista.

Diguim un parell de títols dels grans de la chanson que sonaran divendres als jardins de Peralada.
Una d'elles és La javanaise, de Serge Gainsbourg, o L'Hymne à l'Amour, d'Edith Piaf, per citar-ne dues. O Gilbert Bécaud i Charles Aznavour. Segurament també una de Moustaki.

Senyor Vilallonga, si posa a l'espectacle el títol J'ai deux amours és inevitable preguntar-li quins són els seus dos amors?
[Riu] Aquest també és un títol d'una cançó francesa dels anys 1950 de Josephine Baker. Com que som dos, el piano de Marco i la meva veu, la cançó francesa i la meva pròpia, no sé... Hi ha aquesta dualitat que sempre existeix, jo crec que tots tenim dos amors, de vegades contraposats o de vegades complementaris.

És un espectacle amorós, social, polític, humorístic o satíric?
Bé, hi ha una miqueta de tot. És una recepta amb amor, perquè moltes d'aquestes són cançons d'amor, i qui diu amor diu desamor. També hi ha alguna cosa més social i alguna cosa més política, i per descomptat humor. Jo sempre jugo amb l'amor i l'humor, i m'agrada barrejar-los, i la cançó francesa també ho acostuma a fer. Jo diria que hi ha amor, humor i tendresa.

Cantarà en francès?
El vuitanta per cent de l'espectacle serà en francès però també hi haurà català, castellà i anglès, segurament.

Diuen que vostè és elegant i irreverent alhora?
La irreverència no vol dir falta d'elegància, i l'elegància no vol dir reverència. No és un sense sentit.

Es considera el paradigma de l'artista independent?
A la secció de música del Corte Inglés només hi ha Rihanna i aquestes coses. Sembla que jo no sóc un producte discogràfic, però a les plataformes d'internet vaig venent.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/cultura/2016/07/05/donarem-amor-humor-tendresa-nit/792334.html?utm_source=rss